

## Ningea imponderabil...

Gabriel Cristea

---

Era atâta liniște în univers  
că stele se-auzeau căzând,  
ca o cadență frustă a cailor zăpezii  
pe tâmplele-mi zvâcninde.  
Ninsori uraniene se așterneau pe umeri  
crescându-mi aripi albe în noaptea boreală...  
Să prind o stea în palmă,  
mă tot rugam în minte privind imensitatea,  
iar Gânditorul timp  
încremeni preț de-o sclipire anii-lumină  
sub felinare mute.

Ningea imponderabil...